

[Bjørn Poulsen]

regerings side, så bliver der ikke meget, der vokser, hvor denne regering har sat sin fod.

Jeg synes ærlig talt ikke rigtig, man har forstået, hvad det her drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at vi har et antal landmænd i dette samfund, der har en negativ indkomst. Hr. Bjørn Westh fortalte, nogenlunde hvor mange det drejer sig om, og hvor meget de mennesker tjener. Dette skal også siges til hr. Stubkjær Pedersen, for hr. Stubkjær Pedersen forstår det åbenbart heller ikke. Hvis rentetilskuddet ikke er så stort, at eventuelt underskud plus eget forbrug kan dækkes, er underskuddet om fire år fire gange så stort. Så må man låne til sit underskud, til sit eget forbrug, og så er man endnu mere dårligt kørende som landmand, end man er i dag, og så nedtrappes det efter de fire år. Dette rentetilskud er for de landmænd i dag, der har negativ indkomst, ikke spor bevendt. Det hjælper dem ikke, det redder dem ikke. Det er – det skal jeg erkende – en livredning, så de er i stand til at trække vejret de næste fire år. Men når de fire år er overstået, er deres gæld bare blevet større. Jeg ved ikke, hvad det er for en form for hjælp at give folk, der knokler sig halvt ihjel for at få dagen og vejen til at se bare rimelig ud. Men det er altså tilbuddet fra regeringen og fra hr. Stubkjær Pedersen til de landmænd, som sidder med de problemer, og som sidder med den negative indkomst, det, det drejer sig om. Alle dem med en positiv indkomst skal nok komme igennem dette her, og jeg vil tro, de fleste af dem siger mange tak, når de har fået rentetilskuddet, selv om de skal betale skat af det. Men ellers kan de jo bruge nogle af de afskrivninger, som ministeren mente de havde problemer med at bruge.

Jeg vil spørge ministeren med det samme, for jeg synes, ministeren lød meget positiv med hensyn til spørgsmålet om virksomhedsbeskatning: vil ministeren komme med et forslag, der kan virke? Ministeren ryster på hovedet. Nå, ja vel, det er jo bare synd, men så skal vi da gerne prøve igen.

Så er der spørgsmålet om kapitalisering. Selvfølgelig kan dette her ikke direkte kapitaliseres ved generationsskifte. Men alle former for tilskud til et erhverv er en afledt kapitalisering. Og hvis det store mirakel skulle ske, at dansk landbrug lige pludselig kommer på den grønne gren, så bliver der en kapitalisering i landbruget, som er enorm, og

som jeg med hundrede procents sikkerhed ved denne regering overhovedet ikke vil gøre noget ved, på trods af at det, der kommer til at stoppe en fornuftig udvikling i landbruget, er, at unge ikke kan komme ind i landbruget. De får ikke råd til det. Den samme situation, vi havde i 1970'erne, kommer til at opstå igen, og så kan vi begynde forfra.

Jeg vil sige yderligere, at selv om renten er faldet – og det er vi glade for – så er der på kortfristet gæld i dag stadig væk 16–18 pct.s rente. Det sidste, jeg hørte, var et høstpantebrev på 25 pct., så ved jeg ikke, hvor meget regeringen har hjulpet dér. Jeg synes bare, man skal passe lidt på med hensyn til, hvor stor denne renteletelse er, for man kommer overhovedet ikke til virkelig at se på: hvad er indtjeningen, og hvad er indtjeningsmulighederne? Det synes jeg ærlig talt man har overset totalt i selve forslaget, men ikke i fremsættelsestalen.

Hr. Collet mener, vi er negative over for erhvervslivet. Vi synes bare, at erhvervslivet skal betale sin del af skatterne. At vi så også synes, det er de forkerte, der ejer det, er en anden ting. Det er noget rent principielt. Men vi har såmænd ikke tænkt os at slå det ihjel, overhovedet ikke. Grunden til, at vi synes, der er forskel på gældsafløsning og rentetilskud, er, at gældsafløsning er en måde at løse problemer på. Tilskuddene til renten er kun en måde at udskyde problemer på, og det håber jeg selv hr. Collet kan forstå. Jeg kan se, at hr. Collet nikker, så den er nok gået ind på lystavlen.

Det er lidt kedeligt at høre hr. Øllgaard tale om, at der er nogle, der tager det, der sker i folketinget, alt for let. Jeg synes, at den regering og de regeringspartier, der kun har fremsat dette, er dem, der har taget allermost let på landbrugets problemer, og det synes jeg er sørgeligt.

Halvgaard (FP):

Hr. Arne Bjerregaard påstod, at folketinget aldrig havde diskuteret en langsigtet landbrugspolitik. Det er ikke rigtigt. I midten af 1970'erne figurerede en såkaldt gul betænkning, hvis indhold jeg vil beskrive som en langsigtet landbrugspolitik. Der var ingen grænser for, hvilke muligheder der var for landbruget, og hvilke lyksaligheder der var for landbruget, bare man henholdt sig til